

[Αρχική Σελίδα](#) > ... > [Προσφυγή Στη Δικαιοσύνη](#) > [Ευρωπαϊκός Δικαστικός Άτλας Στον Τομέα Των Αστικών Υποθέσεων](#) > [Ευρωπαϊκή Διαταγή Δέσμευσης Λογαριασμού](#) > [Belgium](#)

Ευρωπαϊκή Διαταγή Δέσμευσης Λογαριασμού

Βέλγιο

Βέλγιο

ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ/ΑΡΧΩΝ

Το παρακάτω εργαλείο αναζήτησης θα σας βοηθήσει να προσδιορίσετε τα δικαστήρια ή τις αρχές με αρμοδιότητα για συγκεκριμένη ευρωπαϊκή νομική πράξη. Σημείωση: παρότι έχει καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για να διασφαλιστεί η ακρίβεια των αποτελεσμάτων, ενδέχεται, να μην καλύπτονται ορισμένες περιπτώσεις καθορισμού αρμοδιοτήτων.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο α) – Δικαστήρια που έχουν οριστεί ως αρμόδια για την έκδοση διαταγής δέσμευσης

Ο δικαστής κατασχέσεων του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (άρθρο 1395/2 του βελγικού δικαστικού κώδικα).

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο β) – Αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού

Το [Εθνικό Επιμελητήριο Δικαστικών Επιμελητών](#) [άρθρο 555/1, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο σημείο 25) του βελγικού δικαστικού κώδικα].

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο γ) – Μέθοδοι για τη λήψη των στοιχείων λογαριασμού

Το άρθρο 555/1 παράγραφος 2 του βελγικού δικαστικού κώδικα, που τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2019 ενόψει της ανάγκης έγκρισης ορισμένων μέτρων εκτέλεσης, προβλέπει συνδυασμό των δυνατοτήτων του άρθρου 14 παράγραφος 5 στοιχείο α) και β) του κανονισμού.

Ως εκ τούτου, το Εθνικό Επιμελητήριο μπορεί, σε πρώτη φάση μετά το αίτημα του δικαστηρίου, να ζητήσει από το σημείο επαφής της Εθνική Τράπεζα του Βελγίου τη λήψη των στοιχείων που απαιτούνται.

Με βάση τα δεδομένα που λαμβάνονται κατόπιν της αίτησης αυτής, το Εθνικό Επιμελητήριο μπορεί, εάν χρειάζεται, να απευθύνει αίτημα για τη λήψη στοιχείων λογαριασμού σε μία ή περισσότερες τράπεζες.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο δ) – Δικαστήρια στα οποία ασκείται το ένδικο μέσο κατά της άρνησης έκδοσης της ευρωπαϊκής διαταγής δέσμευσης

Το εφετείο (cour d'appel) [άρθρο 602 πρώτο εδάφιο σημείο 6) του βελγικού δικαστικού κώδικα].

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ε) – Αρχή που έχει οριστεί ως αρμόδια για την παραλαβή, διαβίβαση και επίδοση ή κοινοποίηση της διαταγής δέσμευσης και άλλων εγγράφων

Ο δικαστικός επιμελητής (άρθρο 196 του νόμου της 18ης Ιουνίου 2018 για τη θέσπιση διαφόρων διατάξεων

αστικού δικαίου και προώθησης εναλλακτικών μορφών επίλυσης διαφορών).

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο στ) – Αρμόδια για την εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης αρχή

Ο δικαστικός επιμελητής [άρθρο 519 παράγραφος 1 στοιχείο 1) του βελγικού δικαστικού κώδικα].

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) – Βαθμός στον οποίο επιτρέπεται η δέσμευση κοινών λογαριασμών και λογαριασμών αντιπροσώπου

Στο Βέλγιο, η συντηρητική κατάσχεση στα χέρια τρίτου διέπεται από τον δικαστικό κώδικα, πέμπτο μέρος τίτλος II κεφάλαιο IV (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056/justel>). Επιτρέπεται η συντηρητική κατάσχεση στα χέρια τρίτου σε κοινούς λογαριασμούς. Εάν η τράπεζα είναι ενήμερη για τις εσωτερικές τοποθετήσεις των διαφόρων δικαιούχων κοινού λογαριασμού, η συντηρητική κατάσχεση στα χέρια τρίτου θα αφορά μόνο τα ποσά που ανήκουν στον οφειλέτη σε αντίθετη περίπτωση, το σύνολο του πιστωτικού υπολοίπου αναγράφεται στη δήλωση του τρίτου στα χέρια του οποίου γίνεται η κατάσχεση. Σ' αυτήν την περίπτωση, κάθε συνδικαιούχος που δεν επηρεάζεται από την κατάσχεση μπορεί να ζητήσει τη μερική άρση της κατάσχεσης υπό τον όρο ότι μπορεί να αποδείξει τη συμμετοχή του στα χρήματα που υπάρχουν στον λογαριασμό.

– Το σχετικό αίτημα απευθύνεται στον δικαστή κατασχέσεων του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (άρθρο 1395/2 του βελγικού δικαστικού κώδικα).

– Όσον αφορά τους επαγγελματικούς λογαριασμούς (comptes de qualité) ή τους λογαριασμούς τρίτων, θα πρέπει να γίνει η ακόλουθη διάκριση:

- Αν ο οφειλέτης είναι ο δικαιούχος του λογαριασμού:
 - Παρά το άρθρο 8/1 του νόμου για τις υποθήκες, το οποίο αναγνωρίζει ρητά το γεγονός ότι ορισμένοι εκ του νόμου υποχρεωτικοί επαγγελματικοί λογαριασμοί (δηλαδή των δικηγόρων, των δικαστικών επιμελητών, των συμβολαιογράφων και των κτηματομεσιτών) είναι χωριστοί από την περιουσία του δικαιούχου του λογαριασμού και ότι ο διαχωρισμός αυτός είναι αντιτάξιμος έναντι τρίτων, ο νομοθέτης δεν προέβλεψε το ακατάσχετο των ποσών που τηρούνται στους εν λόγω λογαριασμούς έναντι των ιδιωτών δανειστών του δικαιούχου. Ως εκ τούτου, η συντηρητική κατάσχεση των εν λόγω ποσών στα χέρια της τράπεζας είναι καταρχήν δυνατή. Όταν διενεργείται συντηρητική κατάσχεση στα χέρια της, η τράπεζα πρέπει να αναφέρει την ειδική φύση του λογαριασμού (άρθρο 1452 του βελγικού δικαστικού κώδικα), αλλά τυχόν μελλοντικές αντιρρήσεις προβάλλονται ενώπιον του δικαστή κατασχέσεων. Επομένως, ο οφειλέτης μπορεί να ζητήσει την άρση της συντηρητικής κατάσχεσης στα χέρια τρίτου.
- Αν ο οφειλέτης είναι ο υπέρ ου ο επαγγελματικός λογαριασμός ή ο λογαριασμός τρίτου:
 - Ο υπέρ ου ο επαγγελματικός λογαριασμός διαθέτει απαίτηση έναντι του δικαιούχου του λογαριασμού για τα ποσά τα οποία ο τελευταίος διαχειρίζεται για λογαριασμό του. Η εν λόγω απαίτηση μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο κατάσχεσης από τους δανειστές του υπέρ ου. Πράγματι, ο δανειστής μπορεί να ζητήσει τη συντηρητική κατάσχεση στα χέρια τρίτου ποσών τα οποία ο τρίτος οφείλει στον οφειλέτη (άρθρο 1445 του βελγικού δικαστικού κώδικα). Η εν λόγω συντηρητική κατάσχεση πρέπει να διενεργείται στα χέρια του δικαιούχου του λογαριασμού (δηλαδή του τρίτου) και όχι στα χέρια της τράπεζας. Στη σχέση αυτή, η οφειλή της τράπεζας είναι μόνο έναντι του δικαιούχου του λογαριασμού και όχι του υπέρ ου ο λογαριασμός.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο η) – Εφαρμοστέοι κανόνες όσον αφορά τα ποσά που εξαιρούνται από την κατάσχεση

Στο Βέλγιο, το ακατάσχετο ορισμένων ποσών διέπεται από τα άρθρα 1409, 1409bis και 1410 του βελγικού δικαστικού κώδικα (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/loi/1967/10/10/1967101056/justel>). Οι εν λόγω διατάξεις αφορούν περιορισμούς ως προς ορισμένα έσοδα, καθώς και το ακατάσχετο αυτών: μισθών, αντισταθμιστικών εισοδημάτων, κοινωνικών παροχών και διατροφής. Οι μισθοί και τα αντισταθμιστικά εισοδήματα είναι ακατάσχετα έως συγκεκριμένο όριο.

Προκειμένου να βοηθούνται τα δικαιοδοτικά όργανα της κατάσχεσης και, κατά περίπτωση, οι τρίτοι στα χέρια

των οποίων γίνεται η κατάσχεση να εκτιμούν το ακατάσχετο των ποσών που είναι κατατεθειμένα σε λογαριασμό, το άρθρο 1411bis παράγραφος 3 του βελγικού δικαστικού κώδικα προβλέπει για τους εργοδότες και τους φορείς που διενεργούν πληρωμές την υποχρέωση, η παράβαση της οποίας επισύρει ποινικές κυρώσεις, να αναφέρουν, κατά τη διενέργεια της πληρωμής, έναν ειδικό κωδικό, ο οποίος ποικίλλει ανάλογα με τον τύπο του προστατευόμενου εισοδήματος που κατατίθεται στον λογαριασμό.

Η εν λόγω υποχρέωση αναφοράς κωδικού δεν θίγει το δικαίωμα του οφειλέτη να αποδείξει με οποιοδήποτε τρόπο ότι τα ποσά που έχουν πιστωθεί σε λογαριασμό όψεως του είναι ακατάσχετα (άρθρο 1411bis παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο του βελγικού δικαστικού κώδικα). Εξάλλου, το άρθρο 1411bis παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο του βελγικού δικαστικού κώδικα προβλέπει μαχητό τεκμήριο ως προς το μερικό ακατάσχετο ποσών που καταβάλλει ο εργοδότης του οφειλέτη σε λογαριασμό όψεως του τελευταίου. Το εν λόγω τεκμήριο ισχύει μόνο για τις σχέσεις μεταξύ του οφειλέτη και των δανειστών του.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο θ) – Τέλη, αν χρεώνονται από τις τράπεζες, για την εκτέλεση ισοδύναμων εθνικών διαταγών ή για την παροχή στοιχείων λογαριασμού και πληροφοριών ως προς το ποιο μέρος υποχρεούται να καταβάλλει τα εν λόγω τέλη

Το άρθρο 1454 του βελγικού δικαστικού κώδικα προβλέπει ότι τα έξοδα για τη δήλωση του τρίτου στα χέρια του οποίου γίνεται η κατάσχεση βαρύνουν τον οφειλέτη. Δεν προβλέπεται η δυνατότητα ανάκτησης άλλων εξόδων που ανέλαβε η τράπεζα σε σχέση με την εκτέλεση ή την (μερική) άρση της συντηρητικής κατάσχεσης στα χέρια τρίτου.

Το άρθρο 555/1 παράγραφος 2 του βελγικού κώδικα, που τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2019, προβλέπει ότι ο Βασιλιάς καθορίζει τα τέλη διεκπεραίωσης της αίτησης λήψης στοιχείων λογαριασμών, καθώς και τους όρους και τις μεθόδους είσπραξης των εν λόγω τελών. Μέρος των εν λόγω τελών, εφόσον επιβάλλονται, επιστρέφονται στην τράπεζα η οποία παρέχει τις πληροφορίες κατόπιν αιτήματος της αρχής πληροφόρησης που έχει ορίσει το Βέλγιο [βλ. κοινοποίηση για το άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού], εφόσον έχει συναφθεί με τις τράπεζες ή εκπρόσωπο των τραπεζών γραπτή συμφωνία σχετικά με καθεστώς αποζημίωσης, με την επιφύλαξη του άρθρου 43 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 655/2014 [βλ. άρθρο 3 πρώτο εδάφιο στοιχείο 2) του βασιλικού διατάγματος της 22ας Απριλίου 2019 σχετικά με τον καθορισμό των εξόδων παροχής στοιχείων λογαριασμού του άρθρου 555/1 παράγραφος 2 έκτο εδάφιο του βελγικού δικαστικού κώδικα καθώς και τους όρους και τους τρόπους είσπραξης (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>). Επί του παρόντος δεν υπάρχει συμφωνία με τις τράπεζες σχετικά με καθεστώς αποζημίωσης.

Τα εν λόγω τέλη, που καθορίζονται από τον Βασιλιά, θα ισχύουν για τις αιτήσεις του Βελγίου για τη λήψη στοιχείων λογαριασμού βάσει των νέων άρθρων 1447/1 και 1447/2 του βελγικού δικαστικού κώδικα (που πιθανότατα θα τεθούν σε ισχύ κατά τη διάρκεια του 2020) και για τα αιτήματα για τη λήψη στοιχείων λογαριασμού δυνάμει του άρθρου 14 του κανονισμού.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ι) – Την κλίμακα τελών ή άλλους κανόνες για τον καθορισμό των τελών που χρεώνονται από οιαδήποτε αρχή ή άλλο φορέα που συμμετέχει στη διεκπεραίωση ή εκτέλεση της διαταγής δέσμευσης

Όσον αφορά την εκτέλεση από δικαστικό επιμελητή, οι αμοιβές διέπονται από το βασιλικό διάταγμα της 30ής Νοεμβρίου 1976 για τον καθορισμό των αμοιβών πράξεων δικαστικών επιμελητών σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθώς και ορισμένων επιδομάτων.

Σε ό,τι αφορά την παροχή στοιχείων, το άρθρο 555/1 παράγραφος 2 του βελγικού κώδικα, που τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2019, προβλέπει ότι ο Βασιλιάς καθορίζει τα τέλη διεκπεραίωσης της αίτησης παροχής πληροφοριών σχετικά με τους λογαριασμούς, καθώς και τους όρους και τις μεθόδους είσπραξής τους. Το βασιλικό διάταγμα της 22ας Απριλίου 2019 σχετικά με τον καθορισμό των εξόδων παροχής στοιχείων λογαριασμού του άρθρου 555/1 παράγραφος 2 έκτο εδάφιο του βελγικού δικαστικού κώδικα καθώς και τους όρους και τους τρόπους είσπραξης (<http://www.ejustice.just.fgov.be/eli/arrete/2019/04/22/2019030412/justel>) τέθηκε σε αναδρομική ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2019.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ια) – Κατάταξη, ενδεχομένως, ισοδύναμων εθνικών διαταγών

Σύμφωνα με το βελγικό δίκαιο, η συντηρητική κατάσχεση στα χέρια τρίτου δεν γεννά κανένα προνόμιο για την απαίτηση. Σύμφωνα με τα άρθρα 17 και 19 πρώτο εδάφιο του νόμου για τις υποθήκες, προνόμιο χορηγείται μόνο στα δικαστικά έξοδα που σημειώνονται για τη συντηρητική κατάσχεση.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιβ) – Δικαστήρια ή αρχή εκτέλεσης που έχει αρμοδιότητα επί προσφυγής

Κατά της διαταγής δέσμευσης: Ο δικαστής κατασχέσεων του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (άρθρο 1395/2 του βελγικού δικαστικού κώδικα).

Κατά της εκτέλεσης της διαταγής δέσμευσης: Ο δικαστής κατασχέσεων του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου (άρθρο 1395/2 του βελγικού δικαστικού κώδικα).

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιγ) – Δικαστήρια στα οποία πρέπει να ασκείται το ένδικο μέσο και τυχόν προθεσμία άσκησης του

Το εφετείο (cour d'appel) [άρθρο 602 πρώτο εδάφιο σημείο 7) του βελγικού δικαστικού κώδικα].

Σύμφωνα με το άρθρο 1051 του βελγικού δικαστικού κώδικα, η προθεσμία για την άσκηση του ένδικου μέσου είναι, καταρχήν, ένας μήνας από την επίδοση ή την κοινοποίηση της απόφασης.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιδ) – Δικαστικά έξοδα

Τα δικαστικά έξοδα και τέλη στο πλαίσιο της πολιτικής δικονομίας διέπονται από τα άρθρα 1017-1022 του βελγικού δικαστικού κώδικα.

Τα δικαστικά έξοδα διαφέρουν από τη μία υπόθεση στην άλλη και πρέπει να αξιολογούνται ανά περίπτωση.

Το άρθρο 1017 του βελγικού δικαστικού κώδικα προβλέπει, ως γενικό κανόνα, ότι κάθε οριστική απόφαση, ακόμη και αυτεπαγγέλτως, καταλογίζει τα δικαστικά έξοδα σε βάρος του ηττηθέντα διαδίκου, εκτός αν άλλως ορίζεται σε ειδικό νόμο και με την επιφύλαξη της συμφωνίας των μερών την οποία, ενδεχομένως, διατάσσει η απόφαση. Ωστόσο, τα περιττά έξοδα, συμπεριλαμβανομένης της δικονομικής αποζημίωσης του άρθρου 1022, βαρύνουν, ακόμη και αυτεπαγγέλτως, τον διάδικο που τα προκάλεσε.

Το άρθρο 1018 του βελγικού δικαστικού κώδικα καθορίζει τα οικεία έξοδα:

- 1) διάφορα τέλη γραμματειακών εργασιών και καταχώρισης, καθώς και τέλη χαρτοσήμου που καταβλήθηκαν πριν από την κατάργηση του κώδικα τελών χαρτοσήμου τα τέλη γραμματειακών εργασιών περιλαμβάνουν τα τέλη εγγραφής στο πινάκιο, τα τέλη σύνταξης και τα τέλη αποστολής (άρθρο 268 του κώδικα τελών καταχώρισης, υποθήκης και γραμματειακών εργασιών).
 - Επιβάλλεται, καταρχήν, τέλος εγγραφής στο πινάκιο μεταξύ 100 και 500 ευρώ (δικαστής κατασχέσεων) ή μεταξύ 210 και 800 ευρώ (εφετείο), ανάλογα με την αξία της απαίτησης (άρθρο 269/1 του ίδιου κώδικα). Το τέλος αυτό καταβάλλεται για την εγγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο.
 - Επιβάλλεται, καταρχήν, τέλος σύνταξης ύψους 35 ευρώ για τις πράξεις της γραμματείας των δικαστηρίων και των δικαιοδοτικών οργάνων ή για τις πράξεις που διενεργούνται ενώπιόν της, χωρίς παρέμβαση δικαστή (άρθρο 270/1 του ίδιου κώδικα).
 - Επιβάλλεται, καταρχήν, στις αποστολές, τα αντίγραφα ή τα αποσπάσματα που εκδίδονται από τη γραμματεία, τέλος αποστολής μεταξύ 0,85 και 3 ευρώ ανά σελίδα (άρθρα 271 και 272 του ίδιου κώδικα).

Τα τέλη καταχώρισης (3 % του ποσού) εισπράττονται για αποφάσεις που αφορούν ποσά άνω των 12.500 ευρώ (μη συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων).

- 2) το κόστος αποδοχών και μισθών για τις δικαστικές πράξεις
- 3) το κόστος αποστολής της απόφασης από 0,85 ευρώ έως 3 ευρώ ανά σελίδα.
- 4) τα έξοδα κάθε ανακριτικής πράξης, ιδίως το τέλος μαρτύρων και πραγματογνωμόνων·
- 5) τα έξοδα μετακίνησης και διαμονής των δικαστών, των δικαστικών επιμελητών και των διαδίκων, εφόσον η μετακίνησή τους διατάχθηκε από τον δικαστή, και έξοδα πράξεων, εφόσον διενεργήθηκαν μόνο για τους σκοπούς της διαδικασίας

- 6) την προβλεπόμενη στο άρθρο 1022 διαδικαστική αποζημίωση αυτή καταβάλλεται, καταρχήν, από τον ηττηθέντα διάδικο και αποτελεί αποζημίωση των εξόδων και της δικηγορικής αμοιβής στα οποία υποβλήθηκε ο νικήσας διάδικος. Το ύψος της εν λόγω διαδικαστικής αποζημίωσης ορίζεται ανάλογα με την αξία του αντικειμένου της διαφοράς. Το βασιλικό διάταγμα της 26ης Οκτωβρίου 2007 καθορίζει ένα βασικό ποσό, ένα κατώτατο και ένα ανώτατο ποσό. Ο δικαστής μπορεί να μειώσει ή να αυξήσει το βασικό ποσό, χωρίς να υπερβεί το κατώτατο και το ανώτατο ποσό. Τα ποσά αυτά συνδέονται με τον δείκτη τιμών καταναλωτή.
- 7) την αμοιβή, την αποζημίωση και τα έξοδα του διαμεσολαβητή που διορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 1734.
- 8) την εισφορά που αναφέρεται στο άρθρο 4 παράγραφος 2 του νόμου της 19ης Μαρτίου 2017 για τη σύσταση κονδυλίου του προϋπολογισμού για τη νομική συνδρομή δεύτερης γραμμής.

Άρθρο 50 παράγραφος 1 στοιχείο ιε) – Γλώσσες που γίνονται δεκτές για τη μετάφραση των εγγράφων

Καμία επιπλέον γλώσσα.

■ Τελευταία επικαιροποίηση: 01/08/2022

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.